

GRADISOV VESTNIK

GLASILO KOLEKTIVA PODJETJA »GRADIS«

Po kongresu ZKS

Sesti kongres Zveze komunistov Slovenije je posebej pomenben iz dveh razlogov. Prvič v zgodovini slovenskih komunistov so na kongresu sprejeli statut in drugič je pomen kongresa še v tem, da je bil pred kongresom Zveze komunistov Jugoslavije, kajti doslej je bil vedno za njim.

Iz obojega pa je videti, da se uveljavljajo v jugoslovanski družbeni skupnosti novi tokovi, ki pomenijo močnejše uveljavljanje nacionalnih socialističnih skupnosti kot državnih skupnosti in da je urejanje medsebojnih odnosov stopilo v novo obdobje. Vse doslej je namreč veljalo načelo, da je nacionalno vprašanje z avnojskimi sklepi pri nas enkrat za vselej pravično urejeno, ko so se narodi Jugoslavije izrekli za skupno življenje v socialistični državi. Vendar je življenje vedno bolj kazalo, da nacionalna enakopravnost ni zgolj v deklaraciji, temveč se mora potrditi v čedalje večji samostojnosti, v čedalje tesnejšem medsebojnem povezovanju, ki pa je možno le ob vsestranski resnični enakopravnosti vseh narodov in narodnosti Jugoslavije. To je porok napredka vsakega posameznega naroda in narodnosti in vseh skupaj.

Ce torej s tega zornega kota pogledamo na pretekli kongres ZKS, potem je moč povsem upravičeno sklepati, da je prav glede tega storjen precejšen korak naprej k uresničevanju avnojskih načel, po katerih je Jugoslavija zveza svobodnih in enakopravnih socialističnih nacionalnih skupnosti. Sam kongres namreč po vsebini ni nekakšno nadaljevanje zveznega kongresa in razčlenjevanje na zvezni ravni postavljenih načel, temveč je kongres na podlagi marksistične analize stvarnosti v Sloveniji prispeval k skupni politiki vseh jugoslovanskih komunistov.

V tem je tisto novo, kar se je pokazalo na kongresu slovenskih komunistov in kar se dogaja tudi na drugih nacionalnih kongresih komunistov po vsej državi. V skladu s tem je tudi odločitev, naj vsaka nacionalna zveza komunistov sprejme svoj statut ter bo statut Zveze komunistov Jugoslavije v bistvu potrditev v teh statutih vsebovanih načel.

Iz množice misli, povedanih na kongresu, velja morda za nas izdvojiti eno samo. Gre namreč za stališče do integracijskih procesov v gospodarstvu. Kongres se je tega problema lotil v resnici znanstveno in se opredelil za integracijo, ki je družbenoekonomski proces. Z drugimi besedami povedano, integracija ni preprosto združevanje ravnateljstev podjetij ter ni vsa stvar v tem. Takšna integracija bi bila v bistvu tehnokratska in smo jo nekoč že imeli, ko je bilo vse gradbeništvo pravzaprav eno podjetje z eno republiško ali zvezno direkcijo.

Integracija, kakor jo pojmujejo komunisti, pa je v iskanju vseh možnih oblik medsebojnega povezovanja, v delitvi dela, v skupnih nastopanjih, tudi v združevanju posameznih služb, v skupnih naporih za znanstveno raziskovalno delo in podobno. Potemtakem gre za dolgotrajen proces, v katerem naj bi premagovali postopno zaprtost posameznih podjetij samih vase, kar je posledica blagovno denarnih odnosov in tržnega gospodarstva. Ta misel je bila močno prisotna na kongresu in je hkrati tudi napotilo za akcijo komunistov na gospodarskem področju.

Ing. Borut Maister je dobil odlikovanje

Predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito je odlikoval ing. Boruta Maistra z redom dela z rdečo zastavo. To visoko priznanje mu je ob razdelitvi zlatih plaket 20-letnikom v imenu maršala Tita izročil podpredsednik občinske skupščine Maribor Tone Dobrajc. V govoru je posebno poudaril zasluge ing. Maistra na gospodarskem in družbeno-političnem področju.

Ing. Borut Maister je že med okupacijo veroyal v zmago naprednih sil. Prišel bo nov čas, je dejal, pripraviti se moramo nanj — in prišel je. Ko se je vrnil iz pregnanstva, se je z vso silo in elanom vključil v obnovo domovine, nato pa se vse do danes boril za renome našega podjetja ob severni meji.

Okrog sebe je znal zbrati dobre zveste in strokovne sodelavce, ki so mu vedno tako v dobrih kot slabih časih stali ob strani. Veliki uspehi ga niso nikoli opojili, pa tudi v težavah ni nikoli klonil. Ing. Maister je

zaradi svojega visoko strokovnega dela poznan in priljubljen po vsej Sloveniji, še posebno pa v svojem kolektivu, ki ga uspešno vodi že polnih 20 let.

Ing. Borut Maister, sprejmite tudi naše iskrene čestitke!

L. C.

Vsem članom kolektiva
želimo srečno in veselo
ter uspehov polno

ново leto 1969

Ob novem letu

Srečno novo leto! Kolikokrat bomo izgovorili to besedo, koliko čestitk, koliko skrivnostnih in prisrčnih želja bomo izrekli ta dan.

Srečno novo leto, te besede nam veliko pomenijo. Želimo si miru, zdravja, uspehov v proizvodnji in veliko dela podjetju. Želimo si ustvariti zadovoljstvo med delavci. Hkrati nas prevzema radost, da smo kljub velikim težavam in naporom letošnje leto uspešno prehodili.

To nam kažejo naše analize in dejanski uspehi. V letu 1968 bomo dosegli za okrog 180 milijonov dinarjev realizacije, torej 17 % več, kot smo v letošnjem letu planirali. Kaže, da so tudi perspektive za novo leto ugodne, saj imamo že danes prevzetih del za preko 57 %. V tem letu bomo sprejeli tudi dolgoročni program razvoja podjetja, ki bo na področju delitve in nagrajevanja utrdil razmerja sredstev za enostavno in razširjeno reprodukcijo pa tudi za obratna sredstva, sklad skupne uporabe itd. V tem letu smo zgradili tudi vrsto novih objektov, o katerih pa je naš vestnik že več ali manj med letom poročal.

Ob teh uspehih nas prevzema radost nad doseženimi rezultati. Vsaka naša enota je imela svoje težave in probleme. Toda v skupnem samoupravnem dogovarjanju smo vse prebredli, čeprav bi bili lahko rezultati celo še večji.

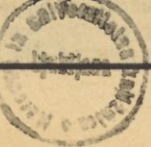
Končno pa je bistvo vsega, da naši napor in žrtve niso bile zaman. Zato tudi še vnaprej zaupamo v svoje sile in lastno moč ter enotno nastopajmo na vseh toriščih našega dela.

Bogate izkušnje, ki smo si jih že pridobili na področju samoupravljanja, tehnologije, organizacije dela, uvajanja novih metod dela, kadrovanja itd., pa so nam porok, da z zaupanjem gledamo v prihodnost.

Ko je na zadnji seji delavski svet razpravljal o uspehih letošnjega leta (točnih podatkov še ni), od katerega se poslavljamo, se je zavedal, da so to skupni uspehi nas vseh, to je tudi vsakega posameznika. Zato se z radostjo v sreju priključimo željam vsem članom kolektiva, da bi bilo Novo leto 1969 še bolj srečno in uspešno.

Predsednik delavskega sveta podjetja

Janez Kuštrin

Nobenega predloga za izboljšave

Ali med 430-članskim kolektivom ni nobenega predloga za razne izboljšave?

Smo na tem področju res v zaostanku?

Kaj dela komisija za racionalizacijo?

To so vprašanja, ki sem jih zadnje čase večkrat slišal po naših enotah in na centrali.

Problem razvoja vsakega podjetja postaja vse bolj tudi vprašanje ekonomskega uspeha. Zaostajanje v lastnem tehničnem razvoju ali bolje rečeno, če pre malo upoštevamo predloge, izume ali razne tehnične izboljšave, ki jih predlagajo naši tehnični strokovnjaki, kvalificirani delavci in drugi, sami zapiramo vrata hitrejšemu napredku.

Nedvomno je zgrešeno mišljenje nekaterih, ki smatrajo, da izumski izumi in predlogi za izboljšave spadajo v redno delovno dolžnost. Koliko drobnih predlogov in izboljšav so med letom predlagali naši strokovnjaki, pa smo šli molče prek njih! Nikogar ni bilo, ki bi to sporočil komisiji za racionalizacijo. Pa tudi komisija sama je pre malo spodbujala delavce in tehnične strokovnjake k iskanju novih in ustrežnejših tehničnih rešitev in za zboljšanje organizacije dela itd.

Pravilnik o določanju in izplačevanju premij za razne tehnične in druge izboljšave določa v 7. členu tudi to, da so delavci premirani za prihranke pri spremembi odobrenega načrta, pri spremembi postopka dela, določenega v pripravi dela, za prihranek pri uporabi novih vrst materiala, za razporeditev uporabne vrednosti strojev in naprav, če je to ekonomsko utemeljeno in soglasja s preureditvijo podjetja, ter za prihranek, ki ga doseže delavec s preprečitvijo škode (požar, elementarne nezgode, tatvine, požar in lom strojev in naprav ter podobno).

Uspehi gospodarjenja, odkrite in neodkrite notranje rezerve, racionalizacija ter dejanski uspehi, ki smo jih na tem področju že dosegli, nas silijo da spremenimo naš odnos do teh, tako pomembnih oblik priznanja in nagrajevanja.

L. C.

Z zasedanja komisije za varnost pri delu. Njen predsednik je Ludvik Snajder. Komisija je sklenila, da bo v prihodnjem letu izročila priznanje vsem delavcem, ki so s svojim prizadevanjem za izboljšanje in razširjenje varstva pri delu dosegli viden napredek. Predlog vsebuje tudi podeljevanje denarnih nagrad. O vsem tem bo na prihodnji seji razpravljala delavski svet podjetja.

Kako bomo šteli dneve rednega letnega dopusta

Z razporeditvijo delovnega časa je pri nas uveden petdnevni delovni teden in je vsaka sobota prosta. Kljub temu se pa po temeljnem zakonu o delovnih razmerjih šteje prosta sobota, kot da je delavec ta dan prebil na delu, torej za delovni dan pri uveljavljanju pravic iz dela (otroški dodatek, redni dopust idr.), kjer se zahteva neprekinjena delovna doba.

Pri štetju števila dni, ki jih delavec porabi za redni letni dopust, do katerega ima pravico in mu je število dni odrejeno po določenih našega pravilnika o delovnih razmerjih, je treba vedno šteti tudi prosto soboto za dan izkoriščenega dopusta. To se je upoštevalo v primerih, ko je posamezni delavec izkoristil vse odobrene dni dopusta naenkrat. Veliko je pa primerov, ko posameznik deli svoj dopust in ga jemlje v delih od ponedeljka do petka. S tem pa ni bila vključena tudi sobota, čeprav je prosta, v število izkoriščenih dni dopusta in je prišlo tako rekoč do neupravičenega »podaljšanja« dopusta, kakor je vsakemu določeno po našem pravilniku.

Da bi preprečili nepravilnosti v zvezi s štetjem dni izkoriščenega dopusta, bomo v prihodnjem letu šteli za izkoriščene dni dopusta samo dneve od ponedeljka do petka. Upoštevati pa je treba, da je vsakemu dopust odobren za delovne dneve v tednu in da se sobota, čeprav je prosta, šteje za delovni dan.

Zato bomo računali takole:

če ima delavec odobrenih po odločbi, rednega dopusta

mu je priznanih, računajoč dneve koriščenja od ponedeljka do petka, rednega dopusta

14 dni	12 dni
15 dni	13 dni
16 dni	14 dni
17 dni	15 dni
18 dni	16 dni
19 dni	17 dni
20 dni	18 dni
21 dni	19 dni
22 dni	20 dni
23 dni	21 dni
24 dni	22 dni
25 dni	23 dni
26 dni	24 dni
27 dni	25 dni
28 dni	25 dni
29 dni	25 dni
30 dni	25 dni

Kadrovski oddelki bodo vsakemu na odločbi pripisali poleg skupnega števila odobrenih dni dopusta tudi število dni, ki ga sme izrabiti pri štetju dni koriščenja od ponedeljka do vključno petka.

Tak sklep je sprejel delavski svet podjetja dne 22. 11. 1968 in velja od 1. januarja 1969 dalje.

Naš biro je letos zaposloval 29 inženirjev, arhitektov, tehnikov in nujno potrebnih administrativnih uslužbencev. Letni plan bo izpolnjen tako po vrednosti kot tudi po drugih pokazateljih, čeprav ugotavljamo določeno znižanje cen.

Ze v januarju smo pospešeno delali na projektu depandanse hotela v Opatiji za preko 200 postelj, ki je bila zgrajena v rekordnem času in odprta junija t.l. Pri tem je bil prvič v praksi uporabljen naš sistem litobetonskih elementov prečnih sten in montažnih stropnih elementov. Po tem sistemu smo letos projektirali obe stolpnici v Jaršah in dom učencev v Skofji Loki.

Poleg tega smo na področju stanovanjske gradnje projektirali stanovanjski blok v Vevčah, vrstne hiše naselja OLMO v Kopru, stanovanjske stolpnice v Mariboru in koprski samski dom. Z uspehom nadalje uporabljamo naš sistem hal s prehnepetimi montažnimi predalci. Po tem sistemu smo letos sprojektirali skladišče Zavoda za rezerve v Ljubljani, skladišče Crocista v Novi Gorici in servisno halo Tehnostroja v Ljutomeru. Skupaj je sedaj že petnašt objektov zerašenih ali sprojektiranih po tem sistemu, ki se je pokazal kot najcenejši tega ranga.

Naš sistem velikorazpanske hale je bil uporabljen pri polnilnici piva v Mariboru. Razen tega smo od večjih hal projektirali še halo centralnih obratov ZZTP v Ljubljani, halo »Indosa« v Ljubljani, garaže podjetja Elektro. Kranj, mizarško delavnico LIP Bled v Mojs strani. Za Sladkogorsko tovarno papirja in kartona smo projektirali halo za IV. papirni stroj in vrsto drugih objektov, kar vse skupaj je bila ena največjih nalog našega bi-

INŽ. JOŽE URŠIČ, PROJEKTIVNI BIRO:

Naš biro se je uspešno uveljavil na tržišču

roja v letošnjem letu. Prav tako smo letos projektirali silose Intesa v Mariboru, most čez Mežo v Prevaljah in most v Sladkem vrhu.

Prav tako je bil pri nas izdelan projekt poslovne stavbe, ki jo gradi podjetje »Tehnika« na Titovi cesti v Ljubljani, nasproti »Kozolca«.

Z drugimi projektantskim organizacijami sodelujemo pri projektu Modne hiše in supermarketa v Mariboru.

Vodimo tudi inženiring pri raziskavah in projektiranju »Deponj: rdečega blata v Kidričevem«.

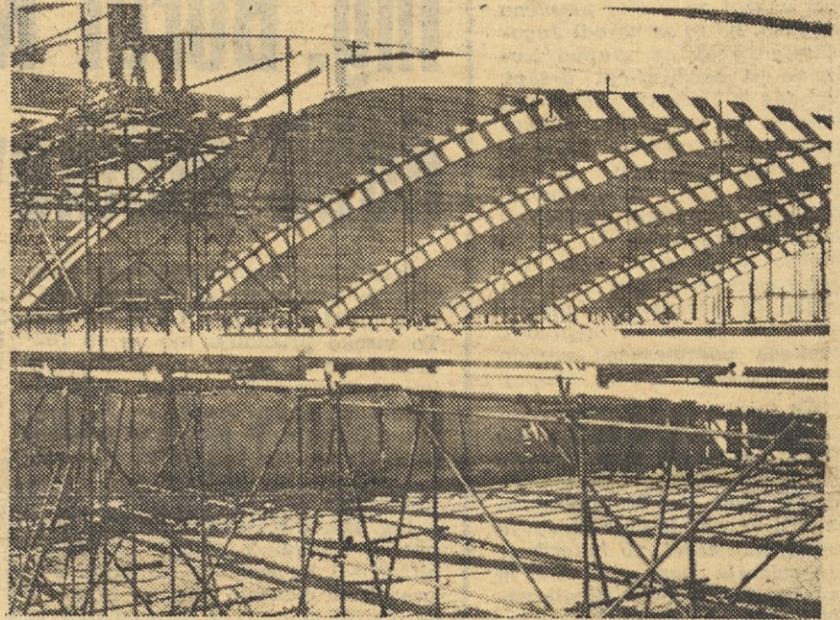
Razen tega smo sprojektirali še vrsto »manjših« objektov. Vendar, kdo bi vse našteval! Tudi imamo v delu številne nove projekte, ki jih bomo končali v prihodnjem letu.

Pri vseh objektih uporabljamo Gradisovo tehnologijo in izdelke

njegovih obratov. Vedno se predhodno posvetujemo in tesno sodelujemo z oddelkom »priprava dela« in bodočimi izvajalci ter iščemo rešitve, ki jim najbolj ustrezajo. Če smo nam to v primerjavi z drugimi projektantskimi organizacijami daje več dela, zato pa smo prepričani, da s svojim delom prispevamo znaten delež k rezultatom, ki se zrcalijo v bilancah podjetja in njegovih enot, pri tem ra imamo zavest, da smo tudi za investitorja vedno iskali objektivno najbolj ekonomske rešitve.

V zadnjih letih je povsem zamrlo študijsko raziskovalno delo, ki je svoj čas angažiralo znaten del kapacitet biroja.

Z novimi naročili je tudi v prihodnje naš biro tako založen, da se pojavlja resen problem pridobitve večjih poslovnih prostorov.

Letos je naš projektivni biro sprojektiral vrsto projektov, med njimi tudi velike razpanske hale v Kopru, Mariboru in drugod.

BERTO PRAPROTNIK, CELJE:

Z lepšimi perspektivami v novo leto

mentacije skoraj na vseh sektorjih so se dela pričela šele aprila. Ker se pa končni roki niso bistveno spremenili, smo morali v poletnih mesecih uvesti nadurno delo. Z dovršitvijo III. faze silosa se je položaj normaliziral, nadurno delo pa smo spravili v meje poprečja podjetja. Dosledneje smo uvedli akordno delo.

Ukrepi, ki so bili storjeni za nadomestitev izgubljenih mesecev v začetku leta, niso bili finančno najugodnejši, so pa bili nujni za izpolnitev pogodbenih obveznosti. V ostrem konkurenčnem boju na našem tržišču je možno uspeti samo z renomejem o sposobnosti, da delo pravočasno in kvalitetno opravimo.

Naša enota se je tudi v preteklih letih držala tega načela, čeprav so bila nekatera dela prevzeta z znatnimi popusti. Mislim, da bo izvajanje teh načel v bodoče še večjega pomena pri odločitvi investitorja o oddaji del.

Perspektiva za uspešen start v prihodnje leto je mnogo ugodnejša od letošnje. Poleg želje za uspešno uveljavitev v industrijski gradnji stanovanj na Otoku III v Celju, izvršitve poslovne stavbe Slovenijales in dovršitve del na Golteh, se bodo po večletnem pričakovanju le pričela dela na tretji fazi elektrarne Šoštani.

Ob zaključku poslovnega leta se zahvaljujem svojim sodelavcem, samoupravnim organom in celotnemu kolektivu PE Celje za trud, ki so ga vložili v naše skupne cilje in želim, da bodo tudi v prihodnjem letu vsa

naša prizadevanja usmerjena k uspešni izpolnitvi planskih nalog in ugodnemu finančnemu uspehu. Enako želim celotnemu kolektivu podjetja.

Med pomembne objekte, ki smo jih letos gradili v Celju, sodi žitni silos za 780 vagonov, mlin in podvoz v Celju ter gradnja velike žičnice na Mozirsko planino. Na sliki žitni silos

KRONIKA

1968

Vse smo letos si pisali,
da novice skup bi zbrali,
za Silvestra priredili
in jih bralcem poklonili.

Zdaj so tu lepo nabrane
pozitivne in neslane,
ker smo letos vse prestali,
v Kroniki se zdaj zrcali!

Komaj leto smo začeli,
AODM v pretres smo vzeli:
veliki elaborat —
kolektiv začel je brat!

Strinja z njim se vsak v načelu,
saj bo plača le po delu,
ko pa sebe v spisku išče —
ni več zadovoljen nihče!

In p' vsej debati hudi
še sam avtor se utruji,
a DS načrt zavrne,
k staremu se spet povrne!

Vendar staro le ni tisto,
kar nam odgovarja čisto,
nekaj treba je storiti,
nekaj tudi spremeniti!

Hitro grupa se sestavi,
da rešitev nam pripravi,
pa čeprav bolj na »brzino«
— le da poteši večino!

V kratkem ji je res uspelo
dokončati težko delo
in DS je vse vesel
nov pravilnik kar sprejel!

S tem pa konca ni težav!
Mnogo zdaj rodi razprav
nam dilema: kdaj, kako
treba delati zdaj bo?

Eni so za čas deljeni,
drugi rajši v sapi eni
bi prav radi polni ihte
brž odbili svoje šhte.

Resno zdaj DS študira
med variantami izbira;
težka mu je odločitev,
kakšna prava je rešitev!

Za sobote nam je jasno,
da je biti prost res krasno.
A kako ostale dni
naj se delo razdeli?

Zdaj odloči se DS,
naj bo ura pauze vmes,
torej čas naj bo deljen,
z večjo vneto podkrepljen!

Komaj to smo potrdili,
val protestov smo zbudili.
Vsaki je sedaj enoti
v sklepu nekaj spet na poti,

Cas po svoje so skrojili,
n' principe pozabili.
Zraven pa še sindikati —
so jim prišli vse mešati!

In tako smo še enkrat
stari čas šli zglasovat',
da ne bomo prenapredni
— morda pa zato bolj redni!

Vendar leto se minilo
ni nam kar tako zgubilo!
Mnoge nove smo ukrepe
spravili med naše sklepe!

Plače zdaj že vse centrala
skozi stroje je pogнала,
Jutri pa še znatno več,
ko se vteče cela reč.

Mislimo na mnoge ure,
ki jih trošimo v fature,
na številne materiale,
na podatke še ostale.

Vse se to v bližnji dobi
zbiralo bo v eni sobi.
Tam bo center odločitev
tam pregled enot storitev!

Tudi naša personala
nova pota je ubrala,
vse podatke — kot se stiši —
je združila v eni hiši!

Mi želimo ji uspeha,
naj prehitro ne odneha,
da bi tudi v dobi burni
vedno bili nam ažurni!

Dalje v skrb za nov razvoj
naš se naračuna boj,
v več sodobnosti in znanja
konkurenca nas priganja!

Pa smo štirje se zmenili,
da bi v stroki vkup stopili,
skušnje, pamet bi združili
s stroji moč še dopolnili!

Zdaj smo tu, čitna četa,
ki veliko vsem obeta!
Manjka nam le »hitra cesta«,
da se stvar premakne z mesta!

Tudi letos renome
naš čez meje sega še.
Nosi v hišo kar obilno —
marko nam konvertibilno!

Ker pa gre nam kar primerno,
mislimo, da ni prešerno
zunaj firmo razglasiti
tam se za uspeh boriti!

Mi želimo ji uspeha,
naj prehitro ne odneha.
Ce pa nam ne bo živela —
skušenj si bo vsaj našela!

Nekaj zbrali smo novic —
pa je že čez sto vrstic,
vendar za PE nobene,
nismo slišali ocene!

Da naloge ne zgrešimo
in se v »sptošnem« ne zgubimo,
zdaj pogledajmo, če so nam
kaj prispevali od tam?

Na LJUBLJANI gre jim bolje
pa so vsi bolj dobre volje.
Nekaj bo dobiček višji
premijske so tud' pri hiši!

Vendar za naprej poraja
skrb se nova že od kraja:
ni posebno dobrih del,
da bi šef jih bil vesel!

On bi rad visoke cene,
konkurence pa nobene!
Zraven pa še kup parcel
sred' Ljubljane bi želel!

ZALOG kakor lansko leto
nadaljuje pot začeto.
Ze nabra! je nekaj dela,
perspektiva je vesela!

Kakor pa mu del ne manjka,
le nastopa tam uganka,
sam dohodek nekam peša,
mu uspehe »strošek« meša.

Ce še za železokrivce
si ne bo več žrla živce,
pot se prava bo dobila,
vse enota bo rešila!

JESENICE že poganja
svoje grupe dol do Kranja,
še naprej do Škofje Loke
išče dela svoje stroke.

Mi smo lahko le veseli,
ko tako lepo gre z deli,
pa čeprav doma težave
segajo do vrha glave!

Zlasti zdaj bo treba vrste
združiti v grupe čvrste:
saj njih šef za dober čas,
še ne bo prišel med nas!

V KOPRU se zagon unaša
peša nam enota naša;
kačar luka pač stagnira,
tudi naš polet zamira.

Pa zato ni prav nič čudno,
če poskuša šef neutrudno,
oč preskromnega korita
stran odvrnit usta sita.

Zlasti moti ga LJUBLJANA,
ki je dol že močno znana,
pa zato srčno želi,
da si del drugod dobi!

CELJE v cifrah dokazuje,
da kar dobro napreduje,
da po lanski slabi beri
letos boljše vse se meri!

Srčno delo so zgrabili,
sem in tja se pomenili.
Pa šo tukaj rezultati,
poslov je in višek hkrati!

Vendar to je zgodovina,
nas pa muči perspektiva:
da bi Soštanj res začeli,
kolektivu bi želeli!

RAVNE naši Benjamini
so po posla količini.
Toda to še ne pomeni,
da so majhni tudi v ceni!

Njih razvo! nam garantira
fabrika, ki prosperira!
Če pa tam se kaj zaskoči,
tudi nam ni več pomoči!

Ni pa še tako nevarno
za enoto našo udarno,
če ni tu — pa med sosedi
se bo zrinil k polni skledil!

MARIBOR vsa dolga leta
vedno nam uspeh obeta,
nikdar se nam ne utruji
— taka je bilanca tudi!

Letos vendar dosti dela
ta enota ni imela,
saj za tak kolos poišče
le s težavo se tržišče!

A čeprav je več skrbi,
prav je, da se šef slavi.
Mi želimo, naj le vztraja
dost' izšola naraščaja!

Za KO-LJUBLJANO ni
pri podjetju več skrbi.
Dobro šef obrat poganja
mного vlaga v delo znanja!

Naloge se kar vrstijo,
da že roki jih skrbijo,
žal enoto zaskrbkuje,
ker dobiček se znižuje!

Glavo vsak zdaj v roko vzemi,
iščejo naj se prijemi,
a za zgled in za napotke
glejte štajerske odstotke!

KO-MARIBOR poznamo
in kolajno mu priznamo!
Zvečal je kapacitete
in še dela si obete!

Svojo komercialo v svet
na ogled poslal je spet
in prišla so naročila,
posel mu zagotovila!

Ko takole nas razvaja,
šikom se sveta razdaja,
naj vseeno kdaj za nas
rezervira kakšen čas!

SKOFJA LOKA se razvija,
kmalu bode industrija,
stroje nove si nabavlja,
dobro skup dobičke spravlja!

Ni samo tesarsko delo,
ki bi tam naj zacvetelo,
mного cvenka nam odrine,
že dejavnost trgovine!

Ce sedaj še naraščaj
tam dobil bo zavijač,
skrb edina nam odpade,
da nam zmanjka sile mlade.

V BETONARNI konfekcijo
na debelo zdaj krojijo,
za posamezen komad,
nihče te ne gleda rad!

Nam je prav, če tudi skladi
bodo vstric šli tej navadi,
da za serijo veliko,
še dobička bo toliko!

Vendar nekaj preseneča,
ko enota plus si veča:
stroje nove se montira —
višek s ceno se nabira!

SPO nam vsem v veselje
brez izgube letos pelje!
Vsi se tega veselimo,
zraven že vnaprej skrbim.

Kaj pa če se zguba javi,
kdo napako to popravi,
kaj bo krivda objektivna,
kaj pogreška subjektivna?

Da bi tega se ognili,
komisijo smo zvolili:
ta sedaj naj poštudira
SPO, ki re sfalira!

Za BIRO težko je reči,
da ne gre mu vse po sreči,
od podjetja mnogo del
v svoje roke je prevzel!

M' še tega veselimo,
često gradnjo s tem dobimo...
Zraven naše še sisteme
nam utira z mnogo vne!e!

Ce še roke nam bo aržal
in projekte res končal,
še kronist za nekaj litrov
rad bo projektantom dal!

NEMCIJA naj za finale,
tudi v naše gre, anale!
Njih uspeh in rezultati
niso kar za zamolčati!

Znane naše so skupine,
znanje njih in pa vrline,
dobro vodstvo, ki kljubuje
apetitom firme tuje!

Mi uspehov jim želimo,
mного mark in-milo zimo,
Ce pa koga volja mine,
čaka klic ga domovine!

Vse smo zdaj lepo obrali,
dobro, slabo pokazali,
nekaj naukov, malo graje
smo našeli vam igraje.

Zdaj pa čas je, da kontamo,
da si sreče zaželimo,
v Novo leto z mnogo upi
se zanosno zapodimo!

INŽ. ŠTEFAN MESARIČ, LJUBLJANA:

Če je konec dober, je vse dobro, četudi je sredi leta slabo kazalo

obrata v Skofji Loki in celjskega gradbenega vodstva le bil rok dosežen, kar je investitor potrdil s priznanjem premije izvajalcem.

Na likofu, ki ga je priredil investitor v istrskem obmorskem letovišču Rabac ob zaključku glavnih gradbenih del, je bil naš kolektiv, ki je sodeloval pri tej gradnji, deležen posebne pohvale.

V marcu 1968 smo podjetju Luka Koper predali v uporabo prvi boks hangarskega skladišča VIII (glej sliko), do 15. maja pa še preostala dva boksa, vse pred iztekom pogodbenega roka. Čeprav je bila tovrstna gradnja skladišč za nas izvajalce noviteta (plavajoči temelji, montaža tričleneke železobetonske ločne konstrukcije s 40 m dolgo prenapeto železobetonsko vezjo), smatram, da je bila gradnja vsestransko uspešna. Projekte je izdelal naš biro za projektiranje pod vodstvom ing. Uršiča.

Dne 27. aprila 1968 smo 12 dni pred rokom dokončali rekonstrukcijo hotela »Palme« v Opatiji, 17. aprila 1968 pa je bila tudi že smreka na vrhu montažnega železobetonskega skeleta nove depandanse hotela »Opatija«. Projekt za ta hotelski objekt je bil izdelan v našem projektivnem biroju po zasnovi arh. Veda in je bil na projektne natečaje med petimi projekti konkurenčnih gradbenih podjetij izbran za najboljšega.

To je bil objekt, ki smo ga gradili dejansko po sistemu »ključ v roko«. 25. junija 1968, tri dni pred iztekom pogodbenega roka, smo namreč direktorju hotela predali kompletno opremljen hotel (vključno z odejami in rjuhami), ki je bil že naslednji dan nastanjen z gosti iz inozemstva. V znak priznanja za skrajšanje pogodbenih rokov, kar je za hotelirje izredno važno, sta nam oba opatijska investitorja priznala premije.

Sledila je prava poletna suša, ostali smo skoraj brez del in to v višku gradbene sezone. Res je: Če je preveč dela, ni dobro, če je pa premalo dela, je še težje. To smo tokrat dobera izkusili — pa niti ne prvič!

S težavo smo se kopali do novih del. Prvi uspeh po tem preporu smo zabeležili v začetku novembra, ko smo v roku predali Zavodu za rezerve novo skladišče v Zalogu, zgrajeno po tipskem projektu našega projektivnega biroja.

Dne 26. novembra 1968, pred praznikom republike, so na slovesen način odprli promet na novem mejnem prehodu v Skofijah, kjer je naš sektor v Kopru kot kooperant kopske poslovne enote izvajal dela nizkih gradenj.

Dne 26. novembra 1968, pred prazdovljudstvom investitorja predali novozgrajeni objekt tehnično testirnega centra AMZ Slovenije ob Titovi cesti za Bežigradom, objekt, ki nam je v času največjega pomanjkanja del

v Ljubljani v poletnih mesecih omogočil prebroditi krizo.

No, medtem so se začela že normalno odvijati dela na novoprevzetih objektih v Kolinski tovarni, Indosu, Teolu, Kliniki, Centralnih delavnicah ŽTP v Mostah in na rekonstrukciji ceste Radeče—Sevnica.

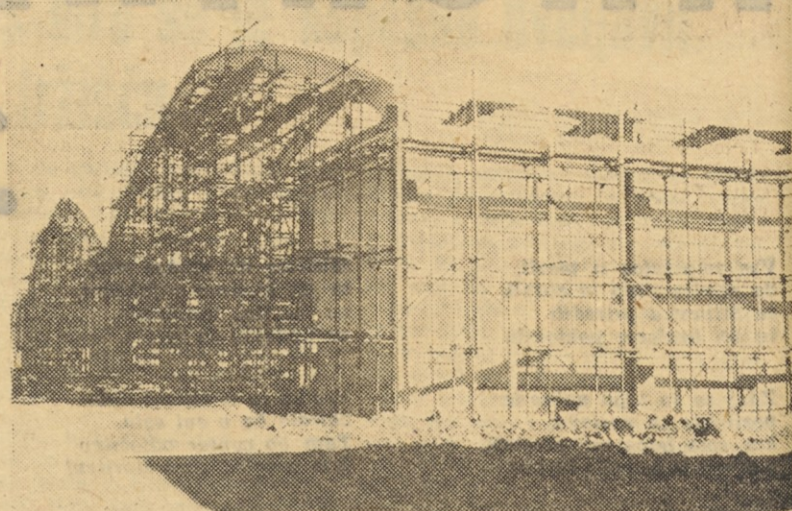
Bilo je to izredno pestro poslovno leto, toda pregovor pravi: »Če je ko-

nec dober, je vse dobro«. Upam, da bo tudi naši poslovni enoti tako, da nam bodo soliden poslovni uspeh ob zaključku poslovnega leta in pravno slabe perspektive v letu 1969 omogočile, da bomo čimprej razbili na težave, ki so za nami, in še z večjo prizadevnostjo in pogumom lotili novih nalog, ki nas čakajo v letu 1969.

Če hočem navesti pomembnejše objekte, ki jih je naša poslovna enota uspešno dogradila v letu 1968, in to navesti kronološko, kot je to ob zaključku starega leta v navadi, se moram povrniti v mesec januar 1968.

Dne 13. januarja 1968 je bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani otvoritev razstave »Moda 1968« v novozgrajenem paviljonu »C«, ki smo ga zgradili v rekordnem roku ob izredni podpori delavcev naših kovinskih obratov iz Ljubljane.

Dne 20. februarja 1968 je bil pomemben rok pri gradnji termocentrale v Plominu, kjer je naša enota kot kooperant GP Tehnike iz Zagreba izvajala vsa tesarska dela. Ta, za nas izredno oster rok, je investitor določil za dograditev strojnice s turbinsko mizo in bunkerskega dela. Ob pomoči tesarskih brigad iz našega

V Kopru smo gradili veliki boks hangarskega skladišča. Vse delo je bilo opravljeno pred potekom pogodbenega roka. Gradila Pe Ljubljana.

BOŽO LUKAČ, JESENICE:

Številke ne lažejo - uspeh je na dlani in smo z njimi lahko zadovoljni

hotela Toplice na Bledu. Pred oddajo del je bil investitor zaskrbljen ali nam je zaupati gradnjo, ker da je naša poslovna enota specializirana za industrijsko gradnjo in da nimamo izkušenj s hotelskimi gradnjami. Naročilo smo izvršili pod težavnimi pogoji 15 dni pred rokom in dobili smo vse priznanje investitorja. Ta gradnja je dobra reklama za bodoča tovrstna naročila. Vrednost del znaša 8,14 milijona dinarjev.

Na Jesenicah smo letos dogradili poslovno zgradbo v vrednosti 4,20 milijona din. Objekt je bil vsestransko zahteven zaradi uporabe sodobnih elementov. Vsa betonska konstrukcija je v končni fazi vidna. Ponovno smo dokazali, da smo na področju preciznih opažev in kvalitetnih betonov na Jesenicah učitelji drugim. Kupci so se pri otvoritvah o kvaliteti pohvalno izrekli. Trenutno so tč na Jesenicah najsodobneje urejeni trgovski lokali in poslovni prostori.

Nadalje smo dogradili na Jesenicah stolpnico S 3. S to graditvijo je zaključena prva faza stanovanjske gradnje na tem področju. Pričeli smo s pripravami druge faze, ki obsega nadaljnje 3 stolpnice in garažno hišo. Stanovanja bomo gradili za tržišče v skladu s stanovanjsko politiko občinske skupščine Jesenice in predvideno kupno močjo zainteresiranih.

Železarna Jesenice je bila tudi v letu 1968 pomemben investitor. Poglavito naročilo je gradnja aglomeracije. Vrednost izvršenih del znaša 5 milijonov din. Na tem področju imamo v planu za naslednje leto obsežna dela.

V Kranju smo letos izvršili dela v vrednosti 6,20 milijonov din. Med pomembne objekte štejemo pnevmatikarno za tovarno »Sava« v Kranju. Kljub težavam smo delo pred zimo uspešno končali in upravičeno upamo na nadaljnja naročila.

V kooperaciji s SGP Projekt sodelujemo pri gradnji hotela »Creina« v Kranju. Prevzeli smo vsa zemeljska dela in armaturo. Pri tem objektu je na preizkušnji možnost kooperacije, ki je do sedaj potekala korektno in tudi operativno uspešno. Upajmo, da to ni bil zadnji poskus, temveč bi to postala praksa tudi v prihodnje.

Področje Kranja je za našo poslovno enoto v perspektivi zelo interesantno. Trenutne nastanitvene možnosti so zelo male in delno provizorne. Pod takimi pogoji našim delavcem ne moremo nuditi potrebnega standarda. Nujno je takoj pristopiti h gradnji samskega doma in investirati nekatere druge tehnične izboljšave. Le tako bo možno naše večje angažiranje na tem področju.

Ob tej priložnosti želim poudariti, da smo za pridobivanje novih naročil posredno odgovorni vsi, ali bolje, da vsak na svojem delovnem mestu vpliva na našo poslovno solidarnost.

Zavedati se moramo, da so pri oddaji del lokalni faktorji še vedno prisotni in da za nas velja vedno pravo povsod — biti moramo cenejši in boljše.

Z graditvijo stolpnice S-3 je zaključena prva faza stanovanjske gradnje.

BERNARD GABRIJELČIČ, KOPER:

Nastopili smo kot en mož in zato dosegli tudi lepe uspehe

Bertokih. Skladišče s hladilnico za podjetji »Jestvina« in »Agraria« v luki. prvo fazo izgradnje naselja »OLMO« — to je 56 stanovanj. V koprski luki smo poleg pristajalnega mostu zgradili še lesno skladišče, dozorevalnico s kondicioniranim skladiščem, temelje za rezervoarje jedilnega olja, latexa ter koruze. V januarju 1919 pa bomo dogradili pristajalni most za nakladanje koruze.

Pod našim vodstvom se je gradil tudi mejni prehod v Skofijah. Prihodnje dni bomo predali v uporabo tudi naš samski dom s 120 posteljami in tako rešili problem nastanitve naših delavcev.

Posebno poglavje zasluži naš kamnolom v Črnem Kalu, kjer nam je letos uspelo proizvesti in prodati nad 100.000 m³ drobljenca različnih frakcij. To je uspeh, ki je presegel vsa pričakovanja, pa tudi zgleden rezultat sodelovanja več enot v okviru »Gradisa« na enem objektu, tako strojno-prometnega parka, kovinskih obratov, in ne malo tehnične službe na centrali. Ob tej priložnosti se za dosežanje in bodoče sodelovanje v imenu našega kolektiva vsem iskreno zahvaljujem.

Ko pri pisanju tega sestavka preiščujem, kako je razmeroma majhen kolektiv — saj nas je bilo v po-

prečju zaposlenih samo dvesto deset delavcev — dosegel tako zavirljive uspehe, se mi vsiljuje misel, da je bilo to možno samo zato, ker smo pri izvrševanju tudi najtežjih nalog nastopili kot en mož, brez oklevanja ne oziraje se na delovni čas, kateri se nam je včasih zavlekel prek prostih sobot in nedelj, tudi pozno v noč. Pri teh naporih so nam nudili neprecenljivo pomoč člani samoupravnih organov, ki so na rednih mesečnih sestankih sprejete naloge delavcem tolmačili in jih skupaj z njimi tudi uresničevali.

Rezultati naših prizadevanj so ugodno vplivali tudi na odnose z investitorji, saj večino del dobimo neposredno, kar je dokaz njihovega zaupanja v naš kolektiv.

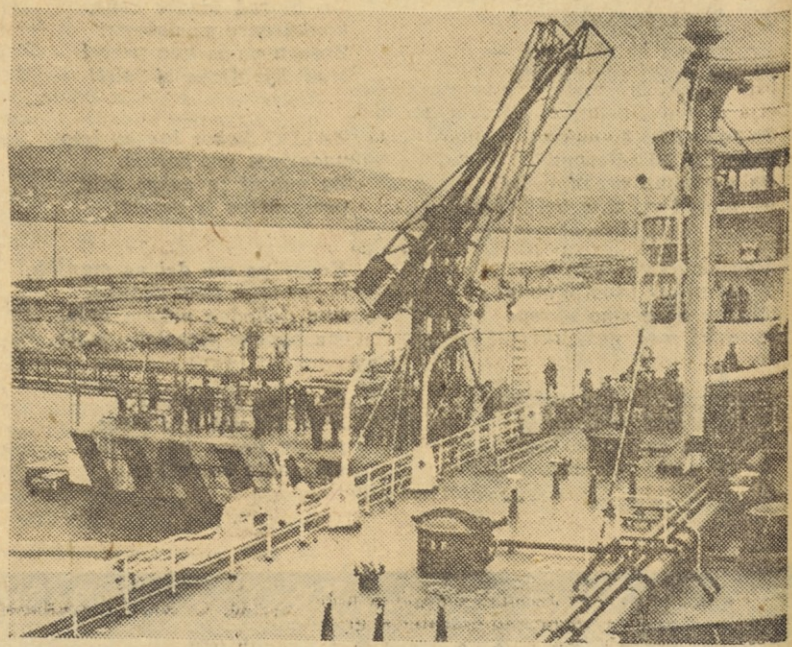
Vidne sledi našega dolgoletnega dela na Koprskem ter naše sodelovanje s komuno, so dejstva, katera se pripomogla, da nas danes v koprski občini obravnavajo kot domače podjetje.

Našim investitorjem in koprski komuni želimo v prihodnjem letu vse najboljše z željo, da bomo naše prijateljske odnose še bolj poglobili in utrdili.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem delavcem naše poslovne enote za požrtvovalno in uspešno delo v letu

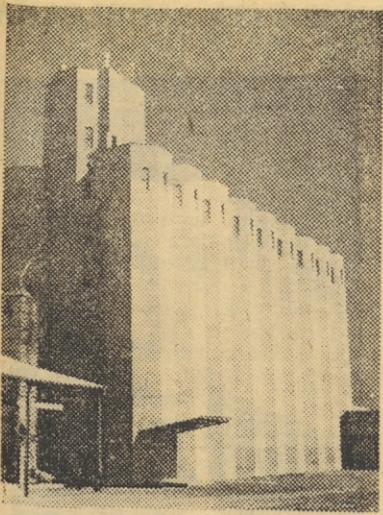
1969 ter želim vsem skupaj srečno zadovoljno in uspehov polno novo leto 1969 tako doma, kot na delov-

nem mestu v upanju, da naši uspehi v prihodnjem letu ne bodo manjši od letošnjih.

Pristajalni most za petrolejsko luko v Kopru, ki ga je gradila naša enota.

Boriti smo se morali z močno konkurenco, delavci pa zaslužijo vse priznanje

Letos se je tudi nam v Mariboru poznala reforma na vseh koncih in krajih. Pri prevzemu skoraj vseh objektov smo se morali boriti z močno konkurenco. Razen tega so postali investitorji pri oddaji del zelo večji in spretni in so našli povsod način, da oddajo investicijska dela za čimmanjše zneske. Zato je kljub velikim naporom uspeh naše enote le srednji, čeprav bi po prenehanju truda morali pričakovati ugodnejši rezultat.

Novo leto smo uspešno začeli z gradnjo pivovarne Talisa, ki smo jo gradili od vsega začetka v največjih tehničnih razmerah. Več težkih objektov je bilo treba praktično zazidati v zimski in jih izročiti investitorju spomladi. Naša dela so potekala točno po načrtu ter nam je uspelo vse pogodbene roke pravočasno doseči. Zanj naš uspeh ni bil toliko viden, ker investitorju ni uspelo izvršiti montaže opreme v predvidenem času in bo pivovarna pričela poslovati z zamudo šestih mesecev, komaj v začetku prihodnjega leta.

Drugo naše delo, s katerim smo zadovoljni, je gradnja mostu čez Muro v Radgoni. Most gradimo skupaj z avstrijskim podjetjem Mayrder. Pri tem delu je zaposleno skoraj samo naše delavstvo. Avstrijci so prispevali le nekaj specializiranih delavcev za prenapenjanje železobetona. V slabih delovnih razmerah se na začetku delavstvo ni takoj vželo, pozneje je pa delo teklo zelo gladko, točno po določenih terminih, zastopnik štajerske deželne vlade, naš avstrijski partner in končno tu-

di mi sami z delom zelo zadovoljni zlasti še, ker smo to delo prevzeli še pod kar ugodnimi finančnimi pogoji. Težave nam delajo kakor tudi v večini primerov drugod le naši sodelavci, dobavitelji raznih obrtniških izdelkov. Na njihov rovaš gre dejstvo, da nismo mostu končali že pred mesecem dni. Most bo do konca leta v glavnem gotov, odprt pa bo šele poleti prihodnjega leta, ko ob navozni rampi na avstrijski strani pripravljena za promet.

Spomladi smo pričeli graditi velike hladilnice za podjetje Slovenijasadje v Bohovi pri Mariboru. Gradnja tega kompleksa objektov je zahtevala veliko skrbnost. Za to gradnjo so dobavile italijanske tvrdke opečno-betonske elemente za strešno konstrukcijo in so jih vozile iz Italije naravnost na gradbišče. Forsirano delo na hladilnicah je zahtevalo večizmensko zaposlitev. Ekipa, ki je ta dela izvajala, si je pridobila veliko rutine in tudi svesť kot dobra in požrtvovalna enota. Hladilnice deloma že poslujejo in bodo te dni delno odprte.

Proti jeseni letošnjega leta smo se dogovorili s tovarno kartona in papirja v Sladkem vrhu za kompletno etapo gradnje za papirni stroj IV. Pri tem je Gradisov projektivni biro izdelal načrte ter smo začeli z gradnjo v pospešenem tempu, kakor je bilo moč dostavljati načrte. V tej tovarni je naše podjetje zgradilo skoraj vse industrijske objekte in je bil tedaj prevzem teh objektov logično nadaljevanje prejšnje povezave z investitorjem. Zaradi ostrih rokov dobave inozemske opreme so bili tudi roki za dograditev posameznih objektov zelo kratki! Pravočasno smo dokončali objekt za pripravo dela, v dovršitveni fazi je hala za papirni stroj IV, v izgradnji so velike vodochištilne naprave. Zlasti te nam delajo velike preglavice, ker stoje v težkem terenu in ker bo glavna gradnja padla v zimsko sezono. Kompletno

naprave morajo biti gotove v marcu 1969, ker bodo šli sredi prihodnjega leta novi stroji v pogon. Pripravljamo se na tem gradbišču na zimsko delo, postavljamo začasná bivališča za delavce in sproti rešujemo zamotane tehnološke probleme zimske gradnje. Upam, da nam bo tudi tod uspelo dovršiti dela v pravem času.

V Mariboru gradimo že vse leto v zmernejšem tempu veliko trgovsko hišo »Prehrane«. Poleg tega gradimo na istem kompleksu še posebno k'no dvorano. Oba objekta, ki stojita drug ob drugem, sta situirana na kočljivem zemljišču in sta obdana okoli in okoli s stavbami ter zahteva temeljitne prav posebno pozornost. Zlasti je temeljenje za novi objekt ob vinski kleti »Vinag« težavno, ker je klet zgrajena v prejšnjem stoletju po takratnih metodah gradnje. Na tem gradbišču smo imeli težave zaradi neopločnosti investitorja ter nismo mogli del razporediti po potrebah naše organizacije. Pred kratkim je investitor zavzel odločnejše stališče ter nam je dal glede tempa dela in izbire raznih etap prostoroke. Predvidevamo, da bo to gradbišče v prihodnjem letu zelo živahno in zaenkrat največje v našem območju.

V Impolu v Slovenski Bistrici še vedno nadaljujemo razna dela. Predvsem zaključujemo gradnjo valjarne za pločevino. Pravkar smo na tem, da izgotovimo posebne tlake, ki naj bi bili odporni proti obrusu in naj ne bi povzročali nikakršnega prahu. Pričakujemo, da bo glavna dvorana v začetku prihodnjega leta dogotovljena in bo potem to veliko gradbišče svojo dolžnost opravilo.

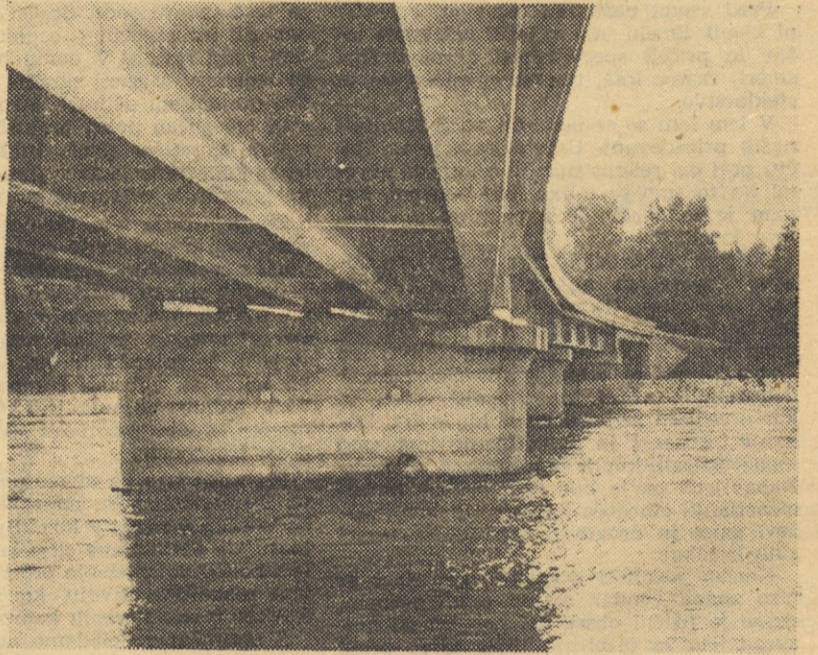
Razen teh velikih objektov smo delovali v več krajih naše okolice. V Ljutomeru smo gradili trgovine in druge manjše objekte. V Radgoni smo končali prodajalno »Prehrane« in sedaj gradimo vodovod. V Mariboru smo zaključili kolektor vzdolž Drave, skladišča trgovskega podjetja

in tako, da so bili nadzorni organ Koloniale, Zavod za rehabilitacijo invalidov ter tesnilne stene. V delu imam še večjo črpalko Petrola, industrijski objekt za Hidromontažo in »Jeklo« v Rušah ter razne manjše adaptacije v mestu.

Treba je dati našim delavcem vse priznanje, prav tako pa tudi našemu tehničnemu in administrativnemu osebju, da je bilo letos zelo požrtvovalno in prizadevno. Poudariti je treba, da je naše podjetje v letošnjem letu pridobilo sloves hitrega graditelja in solidnega trgovskega partnerja.

V našem območju se predvideva prihodnje leto gradnja več velikih objektov. Zaradi dosejajnega uspeha, hitre in solidne gradnje bomo vsakakor deležni dobrega dela predvidene gradnje. Zato se ne bojimo, da prihodnje leto ne bi bili dovolj zaposleni, ali pa da bi celo morali odlašati delavce. Pričakujemo večjo gradbeno dejavnost, in upamo, tudi ugodnejše finančne rezultate.

V imenu vodstva enote želim vsem članom naše enote, kakor tudi vsem Gradisovcem srečno in uspešno novo leto 1969.

Uspehi mariborske poslovne enote: silos pri Ptujju, most pri Veržeju, Talis — Maribor in nešteto drugih objektov, ki jih je naša enota zgradila na tem območju.

INŽ. BRANKO VASLE, OGP LJUBLJANA:

Najlepši dogodek v preteklem letu

sledkom zbil nekoliko boljši zasluček iz rok. Ali z drugimi besedami: Tako se uresničujejo parole o družbenem dogovornanju, delitvi dela, specializaciji itd.

Vmes pa mnogo neuresničenih načrtov, zaslinih rešitev, »kilksov« in tudi uspehov. — Novo leto? — Perspektiva dobra (obratno kot doslej), da pa ne bo »obratno kot doslej« tudi na koncu leta, se bomo morali še naprej in bolj truditi.

Redno se ponavlja v našem reformskem času:

V začetku leta pesimizem, (relativno) zadovoljstvo ob koncu leta. Ker je vrstni red občutja pravilen, je tudi končna sodba o preteklem letu pozitivna.

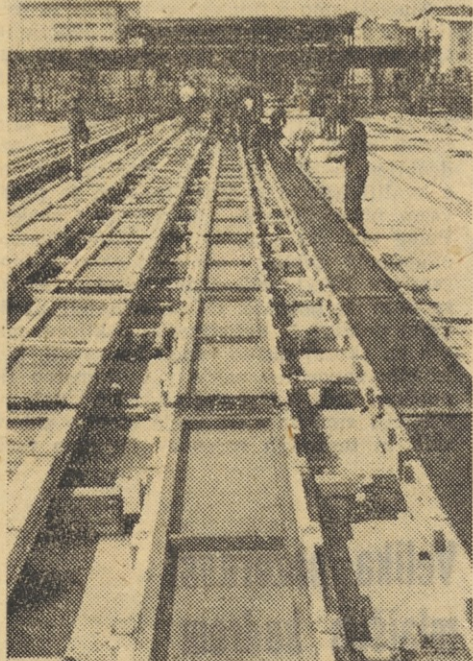
Dejstvo je, da se je treba v današnjih pogojih poslovanja bolj truditi, a z manj uspeha. Stroški rastejo hitreje kot realizacija in temu primeren je tudi dohodek. V obračunskih komentarjih analitskega oddelka se je od septembra naprej ponavljala ugotovitev: nižji dohodek, nižji osebni dohodki, večja realizacija (vse v absolutnih številkah). Te ugotovitve so sicer resnične (nekatero postavke se bodo še ob končnem računu, upam, spremenile), vendar z veliko relativno vrednostjo: akumulacija (amortizacija in skladi) je porasla za 26% (od 91 do 115 milijonov starih din) in to ne na škodo standarda delavcev, saj so osebni dohodki lani narasli za ca. 10%; relativno v podjetju sicer najmanj, vendar so bili predlanski OD zelo dobri.

Da nadaljujem po novinarsko:

— Najlepši dogodek v preteklem letu?

— Pošiljka iz Danske: novi stroj VIH9 za izdelavo zelo kvalitivnih betonskih cevi po JUS.

Najrši dogodek? Izredno nelojalna konkurenca nekoga, sicer reanomiranega gradbenega podjetja, ko nam je z našim iz-

Detalji iz Obrata gradbenih polizdelkov v Ljubljani.

VINKO BRGLEZ, SPO LJUBLJANA:

Glavni problem so stroji

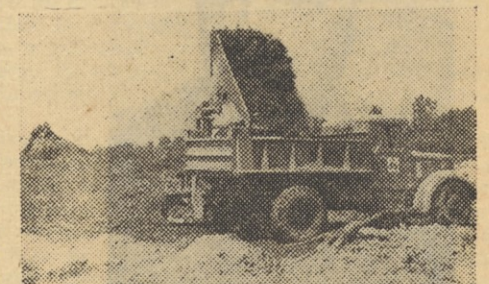
novih delovnih mest, posebno v naši dejavnosti, ko vemo, da manjka te delovne sile.

Treba bo kolektiv počivljati z mladim kadrom, in to s kvalitetnim. S tem bo zagotovljena tudi rast proizvodnje — odprte možnosti raznih ukrepov, katere pa danes ni mogoče opravljati, kjer takoj nastane praznina na delovnem mestu. Prav isto je s tehničnim kadrom in VK delavci.

Da pa ne bom krivičen v svojem opisu in ne bi kdo rekel, da vidim samo črno, češ da imamo samo stare stroje in kamione, se moram pohvaliti, da se bo leta 1969 le nekoliko pomladila naša mehanizacija z novimi kamioni, buldozerji, bagri, kompresorji itd. Ne bom našteval v podrobnosti, saj nas bo presenetilo, ko bomo zagledali tako zaželen — nov stroj na dvorišču oziroma delovišču. Tudi za kadre smo poskrbeli, toda žal so še mladi in morajo predhodno odslužiti pripadajoči del državi, šele nato pa podjetju.

Razpisani je bil tudi natečaj za strojnike, toda žalostno in resnično, da je odziv slab. Mislim tudi, da bi ta miselnost mi — vi med enotami že morala počasi usihati.

Ob koncu želim vsem članom kolektiva in drugim poslovnim partnerjem v mojem imenu in v imenu kolektiva srečno, zdravo ter veliko poslovnih uspehov polno leto 1969.

V letu 1968 je naš avtopark prepeljal več tonskih kilometrov kakor v letu 1967. Slabše pa so bili izkoriščeni drugi stroji

Bilo bi prirodno vprašati se v tem trenutku, kaj je dosegla enota SPO v minulem letu. Vabljivo in možno je govoriti o enoti iz raznih vidikov. Dotaknil se bom dobrih in slabih strani naše enote na splošno.

Glavni problem, ki enoto tare, so stroji. Stroji se iz leta v leto starajo, so bolj iztrošeni, vedno več je popravil, enota se bori, popravlja in skrbi, da bo delo nemoteno teklo naprej. Drugo vprašanje je zaposlenost strojev. Podatki nam kažejo, da je bilo v letu 1967 opravljenih več obratovnih ur na strojih kakor v letu 1968. Toda ne morem postrčeti s točnimi podatki, ker leto še ni zaključeno. Obratno pa izkazuje avto park, da je v letu 1968 prepeljal več ton/km kakor v letu 1967, pa je v negativu. Zelo dvomim, da se bo položaj izboljšal. Vzrok je v nizkih cenah in iztrošenosti vozil. Torej enota ne izgublja zaupanja, da z našimi delovnimi ljudmi ne bi le prebrodila težave, ki se porajajo vsak dan.

Naslednji problem, če ga lahko tako imenujem, je vprašanje kvalitivnih kadrov. Pri nas je bilo v letu 1968 le velika fluktuacija delovne sile in to predvsem kvalitivne. Glavni vzrok so nizki osebni dohodki. Mislim, da je to problem v celotnem podjetju. Zato bi bilo nujno nekaj storiti. Strokovne službe naj bi le posvečale več pozornosti vprašanju, morda celo v anketah, zakaj narasča iz leta v leto fluktuacija.

Prepričan sem, da verjetno premalo programiramo potrebe po kadrih, bodisi s prekvalifikacijo, morda celo z odpiranjem

Šef enote v Nemčiji Franc Juvanc pri telefonu. Pogovor je seveda v nemščini.

Predsednik sindikalnega odbora podjetja Tone Zaletelj v razgovoru s frankfurtskimi »Ravenčani«.

Josip Igrec, Karel Janič, Imbro Antolič, Stojan Gruičič. Po napornem delu se steklenica piva kar prileže.

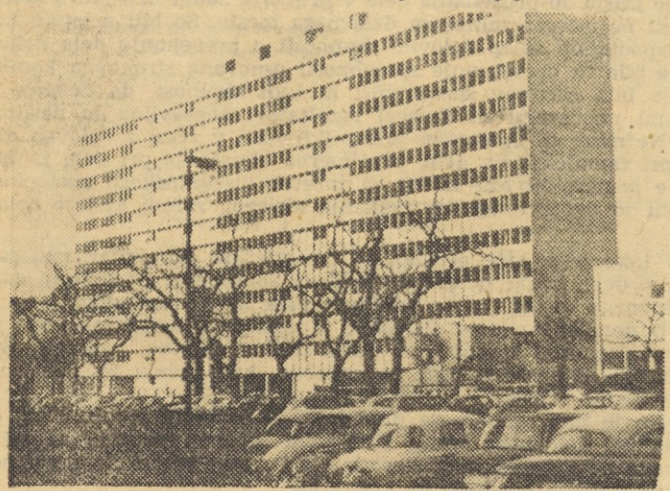
Na gradbišču v Keltheimu — Investitorji so dejali, da so z delom naših delavcev zelo zadovoljni, pa tudi delavci sami se niso preveč pritoževali.

Postelje si postiljajo sami.

V Nemčiji primejo vsi za vsako delo. Na sliki Borut Zupančič, Miloš Peteršek, Marjan Kopusar pomagajo pri razkladanju omar. V ozadju samski blok, kjer stanujejo naši delavci

Juridicum, kjer so delali vsa zidarska dela.

Rafael Rosec, Marjan Kopusar in Martin Segula pri kozarčku pristne domače slivovke.

TRI DNI MED NAŠIMI DELAVCI V FRANKFURTU

Trdo prislužene marke

Končana dela na 54 objektih, kolikor smo jih gradili ali skupinsko sodelovali pri gradnji, so nam lahko v ponos — Kvaliteta našega dela v ničemer ne zaostaja za delom nemških partnerjev — Skupna vrednost opravljenih del v zadnjih letih znaša 16,6 milijona mark

Od Ljubljane do Frankfurta je okrog 1200 km. Brzi vlak prevozi to razdaljo v dobrih 14 urah. Zaradi peturne zamude smo prispeli v Frankfurt šele ob 17. uri. Posebno nam je ostala v spominu zamuda na avstrijsko-jugoslovanski meji, ko so nam zaradi »slivavke« pobraли vso salamo.

Na postaji so nas sprejeli šef enote Franc Juvanc, Jernej Jeršan, predstavnik »Rudisa« Jože Kemperle in ljubljansko »Tehnike« Vladimir Bogovič. Prenočišče je bilo že rezervirano. Večerjali smo pristne »Tschewaptschische« in pogovor o delu doma in v tujini je tekel pozno v noč. Seveda smo se dogovorili tudi za program našega nadaljnjega dela.

Drugo jutro nas je na vse zgodaj čakal pred hotelom tovariš Juvanc ter nas peljal v naselje in na ogled gradbišč v bližini Frankfurta.

Promet skozi mesto je zelo živahen in marsikdo od nas bi se težko znašel v gostoti prometa. Povsod, kjer se vozimo, vidimo vrsto žerjavov, novih objektov, skratka, gradbinci v Nemčiji imajo polne roke dela.

Naši delavci so tu že opravili veliko delo. Gradili ali sodelovali pri gradnji so že na 54 objektih, med katerimi je največji objekt »Uniklinik« v Frankfurtu. Dela na tem objektu trajajo že 5 let. Tu smo prevzeli kompletna tesarska dela.

Sicer pa — na kratko pogledimo še po drugih delovišjih. Uspešno smo sodelovali pri gradnji v Frankfurtu, Nordweststadt-City, kjer so gradili novo mesto z volumnom 750 tisoč cbm stanovanjskih prostorov. Tu je bila pred kratkim odprta največja trgovina v Evropi. Dne 4. oktobra pa je bilo to novo mesto povezano s Frankfurtom s podzemsko železnico.

V Keltheimu gradimo stanovanjski blok. Na tem objektu smo prevzeli vsa dela.

Trenutno je največji objekt, ki ga gradimo, nebotičnik Henninger v Frankfurtu. Tu vodi vsa tesarska dela delovodja tovariš Benko. Delo na tem objektu je zelo mehanizirano. Kot posebnost navajam, da delajo z velikimi tablastimi opaži, kjer se cela dolžina stene opaži z eno tablo, prav tako tudi strop v enem prostoru. Za to stavbo smo sami izdelali montažne elemente v delavnicah »Coignet«.

Ogledali smo si tudi naselje v Lüemes, kjer smo na petih stanovanjskih stolpnica prevzeli vsa betonska in tesarska dela, most Opel-kreuz, delavnice Mercedes-Benz ter poslovno stavbo v Pfungstadtu (35 km iz Frankfurta). Na tem velikem objektu je delalo 45 naših ljudi. Tu smo delali vse temelje in kletno zidanje, za visoki del pa smo izdelali vse stropne montažne plošče. Visoki del stavbe je sestavljen iz kompletnih montažnih elementov.

Drugi dan smo napravili še skok na 65 km oddaljeno gradbišče v Heppenheim. Tu vodita dela sektorski vodja Orlič in delovodja Flajhtinger. Prejšnji dan so obhajali svečani »likof«. Na dvorišču sta še ležala okrašena smrekica in »zvon«. Nemci »likofe« bolj svečano proslavljajo kot pri nas. Vsak delavec je dobil po 20 DM, brigadirji 30 DM, pa tudi jedaače in pijače ni zmanjkalo. Prav tako je bilo cigaret, čokolade in kave dovolj.

Tu smo srečali mnogo starih znancev: Antona Pavleka, Jožeta Štingla, Rafaela Rozca in druge.

Za ogled drugih gradbišč je bilo premalo časa, ker smo imeli popoldne razgovore z nemškimi sindikati. Našo delegacijo je vodil Stane Uhan, na nemški strani pa je bil navzoč tudi sam predsednik nemških sindikatov gospod Rudolf Sperner. O vsebini razgovorov bomo poročali v prihodnji številki.

VEČER V GRIESHEIMU

Okrog 8. ure zvečer smo se vrnili v Griesheim. Borut Zupančič, Marjan Kropušar, Miloš Peteršek so se sedeli za pisalno mizo in sestavljali neko novo ponudbo. Delo je kolektivno in vsi primejo za vse.

Prvi koraki tu so za vsakega težki, je dejal tovariš Borut Zupančič. Popolnoma nove razmere, drugi pogoji dela in velike razdalje od gradbišča do gradbišča. Deset ali dvajset kilometrov iz naselja je za naše pojme že velika razdalja. Tu pa 80 km praktično nič ne pomeni. Naše najbližje gradbišče je oddaljeno iz Griesheima 8 km, najdaljše v Triernu pa 300 km. Tem razdaljam moramo prilagoditi tudi naše delo in organizacijo.

Se sreča, da imamo tako disciplinirane ljudi, je pristavil tovariš Juvanc, sicer se mora vsak hitro postaviti na lastne noge. Tu ne »božajo« nikogar, pomembno je samo delo, ki ga napravimo. Pa tudi pri kvaliteti dela ne poznajo šale, kdor tega ne zna, lahko kaj hitro pospravi svoje »kufre«. Samo disciplina, solidno delo in stalna kvaliteta so pogoj za nadaljnji obstoj našega podjetja na tem tržišču.

Naši ljudje zmorejo vse, je nadaljeval tovariš Juvanc. Vsi so dokazali visoko delovno zavest in najvišjo stopnjo strokovnosti. Le zadnje čase smo sprejeli nekaj strokovno slabše usposobljenih ljudi. Zato apeliramo na vse enote, da strokovni izbiri kadrov posvečajo več pozornosti.

Evidenco imajo zelo urejeno. V dobri minuti sem imel na razpolago vse podatke o doseganju delu in številu zaposlenih za tri leta nazaj.

Podatki o delavcih so izredno zanimivi, saj je iz njih razvidno, koliko kadrov so prispevale posamezne enote za Nemčijo. V odstotkih izgleda takole:

Poslovna enota:	Leto 1966			1967			1968		
	%			%			%		
Maribor	45	31	24						
Celje	21	17	14						
Ravne	11	13	12						
Ljubljana	9	11	12						
Jesenice	3	3	8						
Ljubljana-okolica	3	2	5						
Škofja Loka	2	2	1						
Koper	2	1	2						
OGP	3	1	8						
SPO	—	1	1						
Centrala	1	17	3						
Projekt Kranj	—	—	12						
	100	100	100						

Največ strokovnih kadrov za delo v Nemčiji je prispevala enota Maribor, sledi ji Celje, Ravne itd.

Po izjavi tovariša Juvanca bo za pridne roke dela v Nemčiji še dovolj, seveda ne brez dobrih kadrov in razumevanja vseh poslovnih enot, ki te kadre zbirajo.

V NEMČIJI ZELO CENIJO IZREDNO PRIDNOST NAŠIH DELAVCEV

Iz številnih razgovorov, ki smo jih imeli s predstavniki nemških partnerjev, investitorjev in sindikati, ugotavljamo, da so naši delavci v Nemčiji na zelo dobrem glasu. Zelo cenijo njih izredno pridnost in požrtvovalnost. Kljub temu, da večina delavcev ne zna nemškega jezika, se hitro prilagodijo in vključijo v njihove metode dela in delovne procese.

Stanovanjska stolpnica v Nordweststadtu pri Frankfurtu. Delali smo vse temelje in kleti za montažne stolpnice.

Vsi naši delavci so skromni, varčni ter zelo redko (pri nas skoraj nikoli) ne prihajajo navzkriž s tamkajšnjimi predpisi. Temu je pripisati tudi dejstvo, da razmeroma dobro zaslužijo (čeprav življenje v Nemčiji ni poceni). Delo je dobro organizirano, vendar so pogoji dela marsikje dosti težji. Tako so npr. delavci, ki se dnevno vozijo na oddaljene gradbišče, tudi več kot 12 ur z doma. Zjutraj se odpeljejo pred 6. uro in zvečer okrog 19. ure zopet vračajo v naselje.

Obiskali smo več naselij, kjer prebivajo gradbeni delavci raznih podjetij. Moramo priznati, da je naše naselje v Griesheimu (Frankfurt) najbolj urejeno. Delavci stanujejo v zidanem stanovanjskem bloku z vgrajeno centralno kurjavo in plinsko napeljavo. Za 10 pfenigov, ki jih delavec vrže v plinski avtomat, priteče toliko tople vode, da se lahko pošteno umije. Za enako tarifo si lahko skuha na vgrajenem plinskem štedilniku zajtrk ali pripravi manjši obrok.

Postelje in sobe si delavci pospravljajo sami, le hodnike in zunanje prostore čisti poseben delavec, ki ga plača nemško podjetje. Tudi okolica je lepo urejena.

Stanovanje v teh naseljih je brezplačno, prav tako dobijo delavci povrnjene vse potne stroške.

Na gradbiščih so kantine, kjer imajo delavci možnost kupiti si topli obrok, pa tudi drugih lokalov je veliko, vendar se delavci teh možnosti skoraj ne poslužujejo, ker jim je taka hrana dosti predraga. Zato si malice nosijo s seboj. Največ seveda prebijejo ob suhi hrani.

Od vseh podjetij, ki smo jih obiskali, imajo toplo hrano organizirano samo naši delavci v Frankfurtu. Za 1,50 DM tovariš Segula skuha zelo okusno večerjo ali ob nedeljah kosilo. O okusu in kvaliteti hrane smo se sami prepričali.

● VSAK DELAVEC TOČNO VE ZA SVOJE NALOGE, ČE JE POTREBA, PRIME ZA VSAKO DELO

Ni moj namen, da bi se spuščal v strokovne in organizacijske dosežke nemških podjetij. Toda kjer koli smo opazovali organizacijo in tehnologijo dela, smo lahko ugotovili, da so osnova njihovih dosežkov dobra priprava, v celoti izkoriščena mehanizacija in dobra organizacijska povezanost dela v enoten proizvodni proces. Izvršena je delitev dela in poslov na posamezne naloge slehernega delavca. Vsak delavec točno ve za svoje naloge. Material, ki ga potrebuje pri delu, je vedno pravočasno na delovišču. Red, znanost in tehnika so na višini. Imajo tudi vrsto novih materialov, ki jih pri nas še premalo poznamo. Prav gotovo bodo naši tehnični strokovnjaki, ki danes delajo ali so delali v Nemčiji, prinesli k nam vse, kar je pozitivno na področju organizacije in gradbene tehnike. (Nekaj podobnega pri nas že uvajajo nekateri delovodje: Spindler, Zorec, Kosec itd.)

Na enega delovodjo pride okrog 20 delavcev, delovodja dela z ljudmi, zato je storilnost zelo narasla. V glavnem pa se za naše uspehe v Nemčiji poleg dobrih delavcev zahvalimo le našim delovodjem in tehnikom, ki nikoli ne vprašajo, kakšen je delovni čas. Delo mora biti narejeno, pa naj bo to podnevi ali ponoči.

Delamo vsi, mi je dejal Anton Pavlek na gradbišču v Heppenheimu, zato smo tudi prišli v Nemčijo. Vsak izmed nas ima pred sabo jasen cilj. Zato tudi tako skrbno gledamo na vsako marko, ki jo pošteno in težko zaslužimo.

Pa še nekaj izjav naših veteranov

Josip Igrec, kvalificiran tesar iz gradbenega vodstva Ljubljana, nam je v kratkem pogovoru povedal tole:

Mejo sem prestopil 28. oktobra 1965. V začetku je bilo težko, ker še nisem poznal tukajšnjih navad in metod dela. Toda sčasoma se človek vsega privadi. Trenutno delam v 36 km oddaljenem Friedrichdorfu. Na delo se vozim z avtobusom zjutraj ob 5.50 okrog 6. ure zvečer pa sem zopet v naselju. Malico in kosilo imam na gradbišču, seveda običajno mrzlo. Ponavadi pa si že prejšnji večer pripravim suho hrano za prihodnji dan. Za hrano in pivo porabim dnevno do 7 mark.

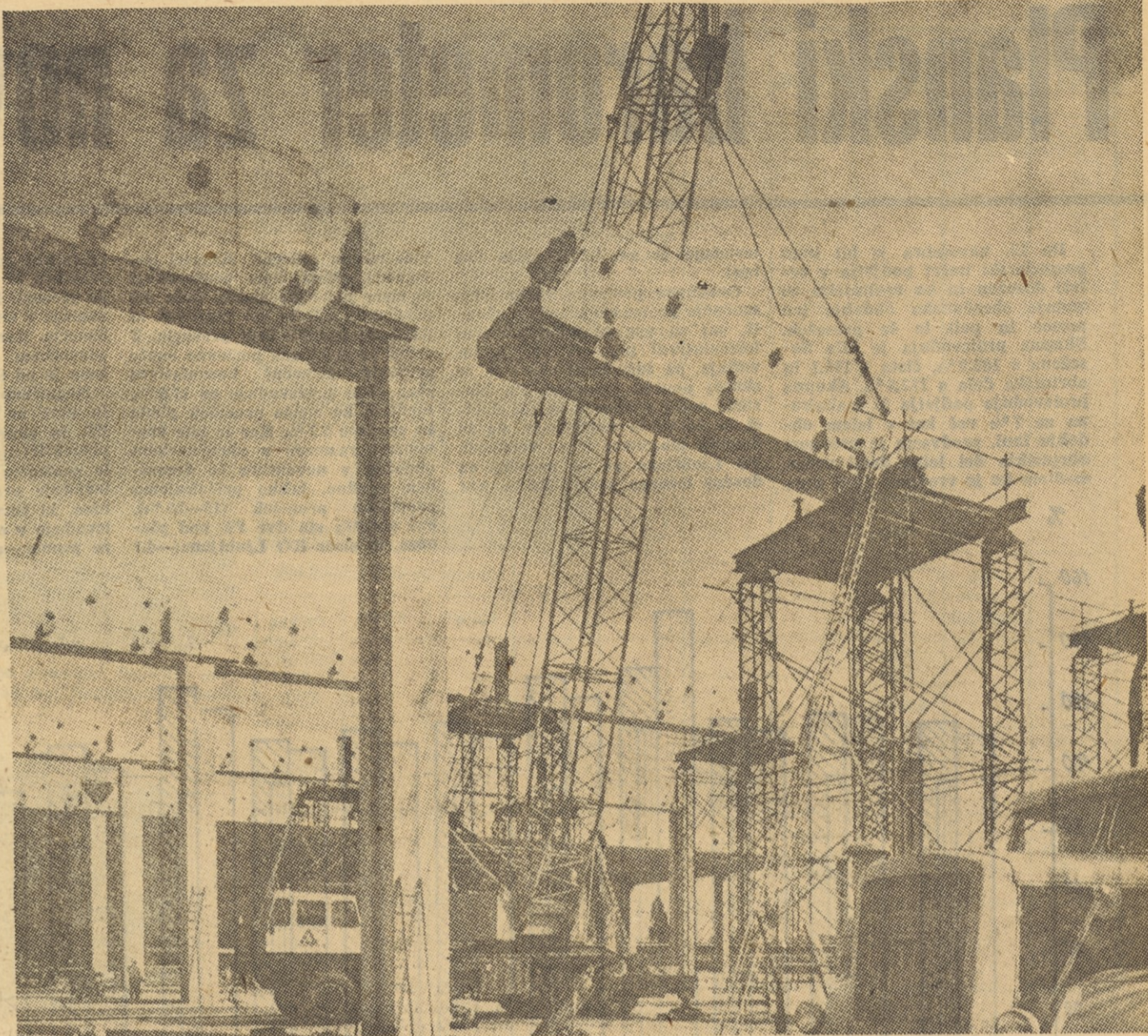
Voda ni dobra, že kozarček ti povzroči prebavne motnje. Zato je naša edina pijača pivo. Pa nikar ne mislite, da je tako močno kot pri nas. Malo ga čutiš šele pri šesti steklenici.

In delo?

Naporno je, ali vendar sem zadovoljen. Delo je dobro organizirano in mehanizirano. Če je potreba, vsi primemo za vsako delo. Z nami delajo tudi delovodje. Še posebno pa sem vesel tako imenovane drobne mehanizacije (žag, vrtnih strojev, specialnih spojkih itd.), kar bom doma sigurno pogrešal. Dobro bi bilo, če bi tudi naše podjetje nabavilo več drobnega orodja, ki nam bo zelo služilo pri našem delu v domovini.

Henninger-Hochhaus, kjer smo prevzeli vsa tesarstva dela.

Na velesejmski hali v Frankfurtu so naši tesarji položili izpit. Na sliki montaža nosilcev.

● GRADISOV VESTNIK NAM JE EDINA VEZ S PODJETJEM

Velika razdalja nas loči od vas, zato nam je vsaka vest iz domovine še bolj dragocena. Posebno smo veseli Gradisovega vestnika, še posebno takrat, ko kaj piše iz naših matičnih enot.

Tako nam je v uvodu dejal Karl Janič-Karči in nadaljeval:

Doma sem iz Rogoševcev v Prekmurju. Z bratom zidava hišo, zato že tretje leto vlagam svoje zaslužene »devize« v opeko in beton, pa mi ni žal žuljev, saj bom končno le imel svoj dom.

In zaslužek?

Sem zadovoljen. Odprto je le vprašanje letnega dopusta. Ta bi moral biti izenačen z nemškimi delavci. Sicer pa se nimam kaj pritoževati. Delamo pridno in za to delo pričakujemo tudi dobro plačilo.

Delam pri delovodju Vajtu v Weissbadnu. To je okrog 40 km iz Frankfurta. Pri mojem delu je zanimivo, da dobimo vse železo že skrivljeno na gradbišču. To je stvar centralnega železokrivskega obrata, mi ga samo polagamo in vezemo.

Torej je tu le večja produktivnost, sem ga vprašal.

Res je, je odgovoril, toda v glavnem vse po zaslugi dobre organizacije in preciznega dela. Vsak točno ve za svoje delo in naloge. Odstopanja ni, zato je tudi disciplina na višku.

● GREMO TJA, KJER JE POTREBA

Imbro Anfolič je doma iz Sredovca pri Križevcih. Njegova matična enota je Jesenice.

Malo znam nemško in to mi pri delu zelo koristi. Na splošno se počutim kot doma. Naši delovodje, skupinsko delo, vse to vpliva na zadovoljstvo človeka. Pa tudi služki so tu boljše.

Delamo ves dan, nekaj časa prebijemo na vožnji, zvečer poslušamo radio, igramo karte in tako nam dnevi hitro tečejo.

Trenutno delam na objektu »Deutsche Bundes Bank«. Na delo se vozim s tramvajem.

Pa če vas jutri prestavijo na drugo gradbišče?

Bom pač šel tja, kjer je potreba, je odgovoril. Tu ni diskusije, mi gremo tja, kjer je delo, pa četudi 300 km iz Frankfurta. Vožnjo dobimo povrnjeno. Končno pa za nedelo ni »deviz« in tega se vsak dobro zaveda. Delati moraš, pa naj bo doma ali v tujini.

● V NEMČIJI BOM OSTAL, DOKLER BO TREBA

Stojan Gruičič je že osem let v podjetju, v Nemčiji pa je od 5. maja 1965. Če bo potreba, bom ostal še leto ali dve. In prosti čas?

Tega je bolj malo, le ob nedeljah gremo malo v mesto. Ob delavnikih pa komaj čakamo, da pridemo v posteljo. Včasih gledamo televizijo, najrajši imam športne prireditve. Sem športnik in navijam za Sarajevo.

Domov grem enkrat, dvakrat na leto — vlak je drag, je še pristavil.

Naše življenje je v bistvu enolično. Skraja so nekateri poskusili malo »nočnih zanimivosti« življenja v Frankfurtu — toda samo enkrat in nikoli več. Za nas starejše pa te stvari sploh ne pridejo v poštev.

Še smo razpravljali o marsičem, o delu doma in tujini, o politiki, ter o uspehih in problemih v podjetju, kar naše delavce v tujini najbolj zanima.

Pot na tuja tržišča — nam je na široko odprta in prepričani smo, da nas naši delavci tudi v bodoče ne bodo nikdar in nikjer razočarali, saj podjetje, ki ima toliko dobrih in zvestih ljudi, lahko pogumno gleda v bodočnost.

Lojze Cepuš

Naš največji objekt, ki smo ga gradili, je Uniklinika pri Frankfurtu.

Drug za drugim se vračajo naši delavci iz Nemčije in Avstrije. Za nekatere je bilo leto uspešno. Zato so tudi njihovi kovčki polni daril za njihove najbližje.

Edina vez z domovino 'so transistorčki

Večer v Griesheimu.

Planski barometer za november 1968

Do 15. novembra je bil letni gospodarski načrt podjetja v celoti dosežen in bo realizacija za zadnje obračunsko obdobje (en mesec in pol) le še presežek. Skupna proizvodnja je bila dosežena s 103,0 %, čista s 101,1 in obrtniška čela s 112,5 %. Skupna proizvodnja podjetja je realizirana za 7 % več kot v istem obdobju lani, predvsem je vrednost obrtniških del letos dosti večja, medtem ko je vrednost čiste pro-

izvođnje le za 1,2 % višja kot lani. Gradbene poslovne enote letos močnejše presegajo plan kot obrati, saj so vse presegle mesečni kumulativni plan skupne proizvodnje, pa tudi letni načrt je že skoraj povsod presežen. PE Maribor mora v mesecu in pol doseči le še 0,9 % realizacije, da bi dosegla planirano letno vrednost. PE Ljubljana pa še manjka za doseg letnega načrta 3,6 %, kar

tudi ne bo težavno. Kazalci doseganja plana čiste proizvodnje so sicer nekoliko slabši, toda pri gradbenih PE so vsi pozitivni in jih bodo vse PE tudi presegle. V celoti so gradbene poslovne enote presegle mesečni kumulativni plan čiste proizvodnje za 17,0 %, medtem ko znaša presežek plana za vse leto 5,7 %. Ker so bile vremenske razmere v obračunskem obdobju v novembru in decembru ugodne, lahko pričakujemo precejšen presežek (15—20 %). Pri obratih sta dve PE pod planom, in sicer KO Ljubljana (—4,1

odstočka) in SPO (—8,5 %). KO Maribor in LIO Skofja Loka sta že presegli letni plan, medtem ko morajo v OGP doseči še 6 % realizacijo. Razmerje med najvišjim presežkom in najnižjim dosežkom je od 83,9 do 104,0 %. Negativen kazalec učinkovitosti in sicer vseh ur izkazuje samo dve PE, in sicer Jesenice in biro za projektiranje. Vendar je presežek le posledica večjega obsega proizvodnje predvsem pri PE Jesenice, ki ima presežek čiste proizvodnje v obravnavanem obdobju januar—november 52,0 %.

Skladno s prejšnjimi ugotovitvami (preseganje čiste proizvodnje in učinkovitosti ur) se giblje tudi produktivnost. Samo SPO še izkazuje negativno produktivnost (98,3 %), ker ima manjši delež doseganja proizvodnje kot učinkovitosti ur. Najvišjo produktivnost izkazuje PE Jesenice 133,8 %, sledijo Koper 131,2 %, Ravne 128,5 %, KO Maribor 120,2 % in drugi.

Sklepi organov samoupravljanja

DS podjetja

SKLEPI

XXIII. zasedanja delavskega sveta podjetja, ki je bilo dne 2. 11. 1968 v Ljubljani

1. Sklepi prejšnje seje so bili opravljeni. Delavski svet sprejme na znanje obvestilo v zvezi s 7. točko prejšnje seje o formiranju železokrivskega obrata v Mariboru, da bo vprašanje obravnaval strokovni svet, nakar bo predlog predložil investicijski komisiji in delavskemu svetu.

3. Poročilo o periodičnem obračunu in analizo za tretje četrtletje 1968 se vzame na znanje.

3. Strokovne službe naj izdelajo analizo poslovanja in predlog organizacije strojno-prometnega obrata v zvezi z medsebojnimi ekonomskimi razmerji, ker sedanja organizacija tega obrata v tem smislu ni uspešna.

4. Z ozirom na to, da se po temeljnem zakonu o delovnih razmerjih pri uvedbi 5-dnevnega delovnega tedna šteje prosta sobota za delovni dan pri računanju števila izkoriščenih dni rednega letnega dopusta in zaradi enostavnosti pri seštevanju izkoriščenih odobrenih dni dopusta za vsako koledarsko leto, se upošteva naslednje:

Odobreno število dni dopusta po pravilniku o delovnih razmerjih	Pripada število dni dopusta, računano za dneve v tednu od ponedeljka do vključno petka
14 dni	12 dni
15 dni	13 dni
16 dni	14 dni
17 dni	15 dni
18 dni	15 dni
19 dni	16 dni
20 dni	17 dni
21 dni	18 dni
22 dni	19 dni
23 dni	20 dni
24 dni	20 dni
25 dni	21 dni

Odobreno število dni dopusta po pravilniku o delovnih razmerjih

26 dni
27 dni
28 dni
29 dni
30 dni

Pripada število dni dopusta, računano za dneve v tednu od ponedeljka do vključno petka

22 dni
23 dni
24 dni
25 dni
25 dni

Kadrovski oddelki vpisejo v odločbi o skupnem številu dni dopusta, izračunanega po pravilniku o delovnih razmerjih, tudi število dni iz prej navedene razpredelnice, ki gredo vsakemu, če se štejejo za korišćene dneve dopusta samo dnevi v tednu od ponedeljka do vključno petka. Pri izbiri dopusta se upošteva potem tudi zmanjšano število dni za dneve, prebite na dopustu, pa se štejejo samo dnevi v tednu od ponedeljka do vključno petka. Ta način seštevanja skupnega števila izkorišćenih odobrenih dni dopusta se upošteva od 1. januarja 1969 dalje.

5. Tretji odstavek 7. člena pravilnika o razdeljevanju spominskih daril za delavce podjetja je razumeti tako, da se šteje za upokojitev, zaradi katere se prizna darilo v vrednosti do 500,00 N din, tudi upokojitev po temeljnem zakonu o invalidskem zavarovanju.

6. Odobri se prenos pravice uporabe na delu parce, št. 500/1 pod vlož. št. 919 k. o. Moste, v izmeri 110 m², podjetju »Prehrana« iz Ljubljane.

7. Odobri se rušenje stanovanjskega objekta Smartinska 100 a, ki stoji na območju funkcionalnega zemljišča obrata gradbenih polizdelkov. Istočasno se odobri nakup dveh primernih nadomestnih stanovanj za sedanje stranke in sicer iz sredstev skladov OGP.

8. Na podlagi 77. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih in na prošnjo dipl. ing. Mloša Križaja iz PE Ljubljana se istemu dovoli dvoletna odsotnost iz podjet-

ja zaradi odhoda na delo v tujino v okviru Mednarodnega tehničnega sodelovanja pod pogojem, da ponovno prične z delom v podjetju »Gradis« dne 1. 1. 1971. Kolikor se ing. Križaj 1. 1. 1971 ne javi na delo, mora povrniti podjetju »Gradis« stroške štipendiranja po obračunu in podjetje »Gradis« nima obveznosti, da bi ga ponovno sprejelo na delo.

Predsednik DSP:
Janez Kuštrin

Važnejši sklepi organov samoupravljanja poslovnih enot

■ Gradbeno vodstvo Ljubljana, III. seja delavskega sveta — Pri izplačilu 31. dec. t. l. je iz doseženih osebnih dohodkov per 15. nov. 1968 izplačati delavcem poleg rednih osebnih dohodkov še 250.000 din.

Osnova, s katero so udeleženi posamezni delavci v gornjem znesku, je poprečje izplačanih osebnih dohodkov v razdobju od 1. januarja do 15. novembra 1968 (v osnovi niso šteti terenski dodatki, nadure, akordni presežek — so pa vštetj dopusti in prazniki).

Za vse delavce gradbenega vodstva, ki so v decembru v delovnem razmerju s podjetjem, je nabaviti delovne obleke.

Odobri se spisek investicijskih nabav s sprejetimi dopolnitvami. Ta spisek je dostaviti v dokončno odobritev investicijski komisiji podjetja.

Za otroke, ki nimajo sredstev za plačevanje malic, se odobri v Vodmatu enkratna podpora v višini 1000 din iz sklada skupne porabe.

■ Obrat gradbenih polizdelkov, 4. seja upravnega odbora — Po poslovnem uspehu se izplača vsem, ki so na septembrski plačilni listi, okrog 30 %. Deli se na osnovi vseh opravljenih učinkovitosti ur, brez nadur, od 1. 1. do 15. 8. 1968.

Priložba tov. Jožeta Klepa se odstopi v rešitev svetu obračunske enote uslužbencev.

■ Gradbeno vodstvo Ljubljana, IV. seja upravnega odbora — Odobri se denarne nagrade za vestno delo zidarskim vajencem:

Jožetu Lesarju 40 din, Riku Zupančiču 60 din in Ojuru Stiglecu 20 din.

■ Gradbeno vodstvo Celje, IV. seja delavskega sveta — Na zimsko sezono 1968/69 je potrebno opraviti tele priprave:

a) kadrovski oddelak naj do 25. 11. 1968 izvede anketo med člani kolektiva, če bi želeli izkoristiti dopust v zimski sezoni 1968/69,

b) tehnični oddelak naj pripravi program zimskega dela po posameznih sektorjih v času od 15. 12. 1968 do 1. 3. 1969.

Odobri se plačilo toplega obroka (čaj) pri nočnem betoniranju.

Odobri se naročilo noveletne reklame pri poslovnem združenju za trgovino v višini 600 din.

■ Gradbeno vodstvo Maribor, 18. seja delavskega sveta — Za delegate v volilno telo skupnosti socialnega zavarovanja Maribor se imenujejo naslednji člani našega gradbenega vodstva:

Martin Zajšek, Albert Steineker, Jelica Ozvaldič, Oton Roškar, Viktor Pernat, Albert Spindler, Josip Kristofič, Ignac Grabar, Stefan Gjerjek in Vahbija Cerić.

V svet šole Otona Zupančiča v Mariboru se delegira Ančko Kavčič.

Potrdi se predlagani delovni čas za zimsko dobo.

Urediti je vse potrebno za zavarovanje barak v naselju v Kidričevem.

■ Kovinski obrati Ljubljana, 5. seja upravnega odbora — Potrdi se predlog investicijskega plana strojne opreme in gradbenih investicij v letu 1969.

Prizadevati se je za nadaljnjo odprodajo odvečnih rezerviranih delov, kar naj stori tehnična in komercialna služba.

Večje količine materiala (veja 114) naj se naročajo prek nabavne službe podjetja s tem, da se zadoži, da najde čim večje kasa-skonte.

Sprejme se na znanje informacija o tehničnem sodelovanju med obrati gradbenih podjetij »Tehnogradnje« Maribor, »Primorje« Ajdovščina, »Slovenija ceste« Ljubljana in »Gradis« Ljubljana.

»GRADIS«

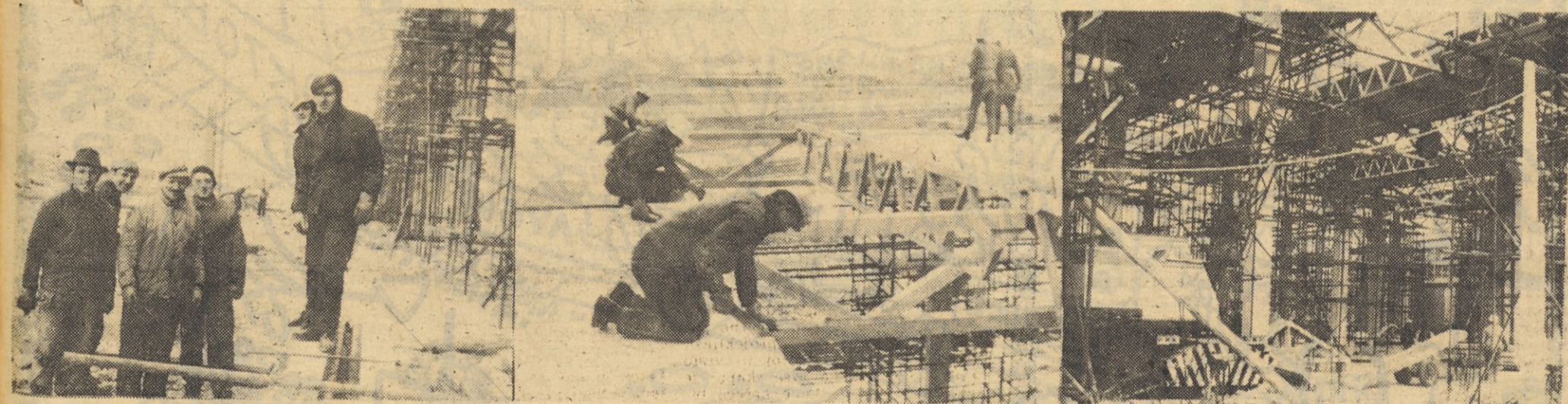
v slikah

V letošnjem letu je položilo izpit iz varstva pridelu nekaj čez 2300 delavcev. Na sliki preverjanje znanja o varstvu pri delu v kovinskih obratih v Ljubljani. Vsi kandidati so izpit uspešno položili. Sam izpit smo razdelili v štirikupine.

		OTOK V SREDOZEMSKEM MORJU	KOZE /BOLEZEN/	GORA NA JAPONSKEM	GLEDATI	ŽENSKO IME
		OBSODBE /SRS.HRV./				
VEZNIK MESTO V ITALIJI				ITAL. SPOLNIK 1000		
		POKRAJINA POD HIMALAJO			ENA	
SRBSKI PISATELJ /STEVAN/ 1855-1906	SKAZA	VIJUGA			ZAJC JOŽE	
					BODICA	
PIJAČA			GORA V ITALIJI ALESSAN. VOLTA			
ŽENSKO IME				RADIJ ZAČETER ABECEDE		MEDNAR. KRATICA ZA VZHOD
GOROVJE V SLOVENIJI						

Prva slika: Skupina naših vajencev z instruktorjem Ivanom Podgorškom na gradbišču ELOK v Ljubljani — Druga slika: Kadar zapiha severni veter, še tako debel jopič ne zaleže. Tesarji in zidarji na strehi ELOKA v Ljubljani. — Tretja slika: Detajl iz novega skladišča — hale, ki jo radi PE Ljubljana.

Ob zaključku svečanega dela na proslavi dvajsetletnikov gradbenega vodstva Maribor nam je tovariš »doktor Kolarič« prebral še nekaj bogatega humorja iz Dupleka. — Detajl s svečane proslave deset, petnajst in dvajsetletnikov v Mariboru. Po razdelitvi diplom in nagrad je slavljenec v imenu podjetja čestital generalni direktor inž. Hugo Keržan.

Prva slika: Z roditeljskega sestanka v Čakovecu. S starši smo se dogovorili o skupni vzgoji njihovih otrok, posebno pa so poudarili, da jim prepovemo vsako kajenje in pohajkovanje. — Slika druga: Novoletno kosilo? Ne, le večerja za naše delavce v Mariboru. Dober tek!

SREGNO IN VESELO NOVO LETO 1969. VAM ŽELI, VESTNIK

